

וְאוֹתָם שֶׁהיוּ בָּנִים לֵה', זְהוּ שְׁכֵתוֹב (דברים י) בָּנִים אֲתָם לֵה' אֱלֹהֵיכֶם, בַּחֲטָאֵיהֶם מִתְפָּרְדוֹת הָאוֹתִיּוֹת, וְהַתְּקוּן (שְׁלֵחֶם הוּא הַתּוֹרָה) הוּא שְׁתַּהֲיָה תוֹרָה, שֶׁהוּא שֵׁם יְהוָה, לְקַרֵּב אֶת הָאוֹתִיּוֹת, י' בַּה', ו' בַּה', בְּקַרְבְּנוֹתֵיהֶם.

הָרִי בְּכָל הַקְּרַבְנוֹת - בֵּין שֵׁל בְּהֵמוֹת, בֵּין שֵׁל מִלְּאָכִים שְׁמַמִּים עַל מַצּוֹת, בֵּין בְּמַלְכוֹת, בֵּין בְּשֵׁמוֹ - הַכֹּל צְרִיף לְהַקְרִיב לְקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא (שְׁתוֹרָתוֹ)

בְּאוֹתִיּוֹת קְדוֹשׁוֹת, וְהוּא רוֹכֵב בְּאַרְבַּע חֵיּוֹת שֵׁל הַמְּלָאָכִים, וְהוּא רוֹכֵב בְּאַרְבַּעַּה יְסוּדוֹת, שְׁמֵהֶם נִבְרָאוּ אַרְבַּע חֵיּוֹת טְבַעֲיוֹת. וְהוּא הוּא שְׁמַקְרֵב מִים לָאֵשׁ, וְרוּחַ לְעֶפֶר. זְהוּ שְׁכֵתוֹב (איוב כח) עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו. וְגַם כִּף הוּא מְקַרֵּב אֶת מִיכָאֵל, שֶׁהוּא מִים שְׁכָלִים, עִם גְּבֻרֵי־אֵל, שֶׁהוּא אֵשׁ שְׁכָלִי. וְהוּא מְקַרֵּב אֶת אוֹרֵי־אֵל, שֶׁהוּא אוֹר, שֶׁהֵינּוּ רוּחַ שְׁכָלִי, עִם רְפָאֵל, שֶׁהוּא אֶפֶר, שֶׁהֵינּוּ עֶפֶר שְׁכָלִית. שְׁמִיד שְׁמַסְתַּלַּק הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִבִּינֵיהֶם, אֵין בְּהֶם כַּח.

וְאִם תֹּאמַר, הָרִי כְּתוֹב בְּכָל הַקְּרַבְנוֹת לִיהוָה, וְאֵיךְ אֲמַרְנוּ שֵׁשׁ פְּרוּד בְּאוֹתִיּוֹת? אֵלֶּא זֶה נֶאֱמַר בְּדִרְגוֹת שֶׁנִּבְרָאוּ וְנִקְרָאוּ בְּשֵׁמוֹ, וְלֹא שֶׁהֵם הוּא מִמֶּשׁ. זְהוּ שְׁכֵתוֹב (ישעיה מג) כֹּל הַנִּקְרָא בְּשֵׁמִי וְלִכְבוֹדִי בְּרֵאתִיו יִצְרָתִיו אֶף עֲשִׂיתִיו. שֵׁשׁ אוֹתִיּוֹת שֵׁל יְהוָה בְּאַצִּילוֹת, שְׁאֵין בָּהֶן פְּרוּד וְהַפְּסָקָה, שֶׁהֵן כְּמוֹ מְבוּעֵין אֲלֵיהֶם שְׁמַשְׁקִים אֶת הָאֵילָנוֹת. וּמִשּׁוֹם אֵלֶּה שֶׁנִּבְרָאוּ מִתְדַמִּים י' לְרֹאשׁ, ו' לְגוּף, ה' ה' לְעֶשֶׂר אֲצַבְעוֹת.

אֲבָל עֲלֹת הָעֲלוֹת עַל הַכֹּל, שֶׁנִּקְרָא יְהוָה, נֶאֱמַר בּוֹ (שם מ) וְאֵל מִי תְדַמְיוּנִי וְאֲשׁוּהָ יֹאמַר קְדוֹשׁ. (שם) וְאֵל מִי תְדַמְיוּן אֵל וּמָה דְמוֹת תַּעֲרֹכּוּ לוֹ. (מלאכי א) אֲנִי ה' לֹא שְׁנִיתִי. לֹא מְטִיעַ אֵלָיו חֲטָאִים לְהַפְרִיד אוֹתֵיהֶם - י' מַה, ו' מַה, שְׁאֵין בְּהֶם פְּרוּד. וְעֲלִיו נֶאֱמַר (תהלים ה) לֹא יִגְרָף רַע. אִיהוּ שְׁלִיט עַל כָּלֵא, וְלִית מָאן דְּשְׁלִיט בֵּיהּ. אִיהוּ

וְאֵינּוֹן זְהוּוּ בָּנִין לִיהוָה, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב, (דברים יד) בָּנִים אֲתָם לִי אֱלֹהֵיכֶם. בְּחֻבִּין דְּלֵהוֹן מִתְפָּרְדִי אֲתוּוֹן.

וְתַקְוָנָא (כ"א דְּלֵהוֹן הוּא אוֹרֵי־אֵל), הוּא דְלֵהוּי אוֹרֵי־אֵל דְּאִיהוּ שֵׁם יְהוָה, לְקַרְבָּא אֲתוּוֹן, י' בַּה', ו' בַּה', בְּקַרְבְּנָא דְּלֵהוֹן.

הָרִי בְּכָל קְרַבְנִין, בֵּין דְּבַעֲרִי, בֵּין דְּמִלְּאָכִין דְּמַמְנָן עַל פְּקוּדִין, בֵּין בְּמַלְכוּתָא, בֵּין בְּשֵׁמִיהּ. כָּלֵא צְרִיף לְקַרְבָּא לְקְדוֹשָׁא בְּרִיךְ הוּא (דאוֹרֵי־אֵל דִּילֵיהּ) בְּאַתּוּוֹן קְדִישִׁין.

וְאִיהוּ רְכִיב בְּאַרְבַּע חֵיּוֹן דְּמִלְּאָכִים. וְאִיהוּ רְכִיב בְּאַרְבַּע יְסוּדִין, דְּמִנְהוֹן אֲתַבְּרִיאוּ אַרְבַּע חֵיּוֹן טְבַעֲיִים. וְאִיהוּ הוּא דְּמַקְרֵב מִיָּא בְּאֲשָׁא, וְרוּחָא בְּעַפְרָא. הִדָּא הוּא דְכְּתִיב,

(איוב כח) עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו. וְאִיהוּ הוּא מְקַרֵּב מִיכָאֵל דְּאִיהוּ מִים שְׁכָלִים, עִם גְּבֻרֵי־אֵל. דְּהוּא אֵשׁ שְׁכָלִי.

וְאִיהוּ מְקַרֵּב אוֹרֵי־אֵל, דְּאִיהוּ אוֹר. דְּהֵינּוּ רוּחַ שְׁכָלִי, עִם רְפָאֵל, דְּאִיהוּ אֶפֶר, דְּהֵינּוּ עֶפֶר שְׁכָלִית. דְּמִיד דְּאִסְתַּלַּק קְדוֹשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִבִּינֵיהוּ, לִית בְּהוֹן חֵילָא.

וְאִי תִימָא, הָא כְּתִיב בְּכָל קְרַבְנִין לִיהוָה, וְאֵיךְ אֲמַרְנָא דְּאִית פְּרוּדָא בְּאַתּוּוֹן. אֵלֶּא הָאִי אֲתַמַּר, בְּדִרְגִין דְּאַתַּבְּרִיאוּ וְאַתַּקְרִיאוּ בְּשֵׁמִיהּ. וְלֹא דְּאֵינּוֹן אִיהוּ מִמֶּשׁ.

הִדָּא הוּא דְכְּתִיב, (ישעיה מג) כֹּל הַנִּקְרָא בְּשֵׁמִי וְלִכְבוֹדִי בְּרֵאתִיו יִצְרָתִיו אֶף עֲשִׂיתִיו. דְּאִית אֲתוּוֹן דִּיהוָה בְּאַצִּילוֹת, דְּלִית בְּהוֹן פְּרוּדָא וְהַפְּסָקָה, דְּאֵינּוֹן כְּמְבוּעֵין לְגַבִּיּוּהוּ, דְּאַשְׁקִיין לְאֵילָנִין. וּבְגִין אֵלֵין דְּאַתַּבְּרִיאוּ,

אֲדַמְיִין י' לְרִישָׁא, ו' לְגוּפָא, ה' ה' לְעֶשֶׂר אֲצַבְעָאן.

אֲבָל עֲלוֹת הָעֲלוֹת עַל כָּלֵא, דְּאַתַּקְרִי יְהוָה, אֲתַמַּר בֵּיהּ, (ישעיה מ) וְאֵל מִי תְדַמְיוּנִי וְאֲשׁוּהָ יֹאמַר קְדוֹשׁ. (ישעיה

מ) וְאֵל מִי תְדַמְיוּן אֵל וּמָה דְמוֹת תַּעֲרֹכּוּ לוֹ. (מלאכי א) אֲנִי י' לֹא שְׁנִיתִי. לֹא מְטִיעַ בֵּיהּ חֻבִּין לְאַפְרָשָׁא אֲתוּוֹי, י' מַה, ו' מַה, דְּלִית בֵּיהּ פְּרוּדָא. וְעֲלִיהּ אֲתַמַּר, (תהלים ה)

לֹא יִגְרָף רַע. אִיהוּ שְׁלִיט עַל כָּלֵא, וְלִית מָאן דְּשְׁלִיט בֵּיהּ. אִיהוּ תְּפִיס בְּכָלֵא, וְלִית מָאן דְּתַפִּיס בֵּיהּ. וְאִיהוּ

אֲבָל עֲלֹת הָעֲלוֹת עַל הַכֹּל, שֶׁנִּקְרָא יְהוָה, נֶאֱמַר בּוֹ (שם מ) וְאֵל מִי תְדַמְיוּנִי וְאֲשׁוּהָ יֹאמַר קְדוֹשׁ. (שם) וְאֵל מִי תְדַמְיוּן אֵל וּמָה דְמוֹת תַּעֲרֹכּוּ לוֹ. (מלאכי א) אֲנִי ה' לֹא שְׁנִיתִי. לֹא מְטִיעַ אֵלָיו חֲטָאִים לְהַפְרִיד אוֹתֵיהֶם - י' מַה, ו' מַה, שְׁאֵין בְּהֶם פְּרוּד. וְעֲלִיו נֶאֱמַר (תהלים ה) לֹא יִגְרָף רַע. הוּא

לא אתקרי יהו"ה, ובכל שמקון, אלא באתפשטות נהוריה עלייהו. וכד אסתליק מנייהו, לית ליה מגרמיה שם כלל מנהון. (קהלת ז) עמוק עמוק מי ימצאנו.

לית נהורא יכיל לאסתפלא ביה, דלא אתחשבת. אפילו כתר עליון, דאיהו נהוריה תקיף על כל דרגיו, ועל כל חילי שמיא, עלאין ותפאין, אתמר עליה, (תהלים יח) ישת חשף סתרו. ועל חכמה ובינה, (תהלים צ) ענן וערפל סביביו. כל שפן שאר ספיראן. כל שפן חיון. כל שפן יסודין, דאינון מתים. איהו סובב על כל עלמין, ולית סובב לון לכל סטרא, עילא ותתא, ולארבע סטרין, פר מגיה. ולית מאן דנפיק מרשותיה לבר. איהו ממלא כל עלמין. ולית (ס"א אלקא וכו' לון גר מיניה) אחרא ממלא לון. איהו מחיה לון ולית עליה אלקא אחרא, למיהב ליה חיון. הדא הוא דכתיב, (נחמיה ט) ואתה מחיה את פולם. ובגנייה אמר דניאל, (דניאל ד) וכל דארי ארעא קלא חשיבין וכמצפיייה עביד בחיל שמיא. איהו מקשר ומיחד זינא לזיניה, עילא ותתא. ולית קורבא להו בד' יסודין, אלא קדשא בריף הוא כד איהו בינייהו.

מיד דחבו, אליו דאתקריאו בנים אתם ליהוה אלקיכם, אסתלק מן אתוון, אשתארו בפרודא. ומאי תקונייה, לקרבא אתוון בקודשא בריף הוא, י' בה', ו' בה'. אוף הכי אינון עבדין דיליה, מסטרא דחיון. בחובין דלהון גרמו ליה, לאסתלקא מנהון. מאי תקנתא דלהון. לנחתא קדשא בריף הוא עלייהו, לקרבא לון. אוף הכי אינון דהו מארבע יסודין, דאינון עאנא דקודשא בריף הוא, דגרמו לסלקא קדשא בריף הוא מינייהו. מאי תקנה. לקרבא לון לקודשא בריף הוא.

ובגין דא בכלהו מני, קרבן ליהוה, את קרבני לחמי לאשי. אוף את הפכש אחד תעשה בבקר ואת הפכש השני תעשה בין הערבים. וכתיב (ולקחת) (ויקרא ה) שתי תורים או שני בני יונה, כל זינא אזיל לזיניה. וקודשא בריף הוא מקרב כלא באתר דא, איהו

שולט על הכל, ואין מי ששולט בו. הוא תופס את הכל, ואין מי שתופס בו. והוא לא נקרא יהו"ה, ובכל השמות, אלא בהתפשטות אורו עליהם. וכשמסתלק מהם, אין לו מעצמו שם כלל מהם. עמק עמק מי ימצאנו.

אין אור יכול להסתכל בו, שלא נחשף. אפלו כתר עליון, שאורו חזק על כל הדרגות ועל כל חילות השמים, עליונים ותחתונים, נאמר עליו (שם יח) לשת חשף סתרו. ועל חכמה ובינה - (שם צ) ענן וערפל סביביו. כל שפן שאר הספירות, כל שפן החיות, כל שפן יסודות, שהם מתים. הוא סובב על כל העולמות, ואין סובב אותם לכל צד, למעלה ולמטה ולארבעה צדדים, פרט לו. ואין מי שיוצא מרשותו החוצה. הוא ממלא כל העולמות, ואין (אלוה וכו' להם חיון ממנו) אחר שממלא אותם.

הוא מחיה אותם, ואין אלוה אחר עליו לתת לו חיים. זהו שכתוב (נחמיה ט) ואתה מחיה את כלם. ובגללו אמר דניאל, (דניאל ד) וכל דגרי הארץ פאינם חשויבם, וכרצונו עושה בחיל השמים. הוא מקשר ומיחד מין למינו, למעלה ולמטה, ואין קרבה להם בארבעה יסודות, רק הקדוש ברוף הוא כשהוא ביניהם.

מיד שחטאו, אלו שנקראו בנים אתם לה' אלהיכם, הסתלק מן האותיות, ונשארו בפרוד. ומה תקונו? לקרב אותיות בקדוש-ברוך הוא - י' בה', ו' בה'. גם כף הם עבדים שלו מצד החיות, בחטאיהם גרמו לו להסתלק מהם. מה תקנתם? להוריד את

עלת על כלא, דלית אלקא